

Immigranten: hoe gaan we ermee om?

Jarenlang hebben we immigranten naar Nederland laten komen. Ze verrichten werkzaamheden waar niemand anders voor te vinden is en dragen bij aan de productie in ons land. Maar immigranten zijn in ongenade gevallen. Het beleid is strenger geworden en het wordt voor immigranten steeds minder gemakkelijk om zich in Nederland te vestigen. Hier moest ik aan denken toen ik de afgelopen dagen de vele berichten over de kap van bomen in een Natura 2000-gebied op de Zuid-Veluwe voorbij zag komen.

Auteur: Dr. ir. Jacqueline Baar, directeur/adviseur Soil Best BV

Uit de berichten werd duidelijk dat Natuurmonumenten zich richt op het verwijderen van de Amerikaanse douglasspar en de Japanse lariks. De reden is dat deze boomsoorten uitheems zijn en dat de bomen zijn aan-geplant voor productie – immigranten die nu in ongenade zijn gevallen. Daarover nadenkend begon ik me af te vragen in welke mate de Amerikaanse douglasspar en de Japanse lariks bijdragen aan de biodiversiteit. En wat blijkt: Japanse lariks is een soort die ecologische waarde heeft. Deze boomsoort trekt vogels, bijen en vlinders aan. Bovendien gaat de Japanse lariks symbiose aan met specifieke mycorrhizaschimmels; de opvallendste is de gele ringboleet. Deze paddenstoel staat zelfs op de Nederlandse rode lijst als kwetsbaar.

Ook de Amerikaanse douglasspar draagt bij aan de biodiversiteit. Uit onderzoek blijkt dat wel vijftien soorten mycorrhizaschimmels symbiose aangaan met deze spar. Er zijn zelfs insecten die leven van deze schimmels. Zweefvliegen, zoals het sparrengritje, zijn volledig afhankelijk van de Amerikaanse douglasspar. Als deze sparren worden gekapt, verdwijnt het sparrengritje.

Ik merk dat ik het beleid van Natuurmonumenten niet meer kan volgen. Er worden bomen verwijderd en de diversiteit wordt verlaagd om een natuurlijke omgeving met meer biodiversiteit te creëren. Dit komt op

mij tegenstrijdig over. Het beleid heeft ook nog eens tot doel dat alleen inheemse loofbomen voor terug mogen komen; zomereik, berk, lijsterbes en beuk mogen zich vestigen op de kapvlaktes. Maar wacht eens even: de beuk heeft zich na de ijstijd ook niet spontaan in Nederland gevestigd en is eigenlijk een exoot, zo blijkt uit wetenschappelijk onderzoek. Toch wordt dat nu anders gezien. Omdat de beuk al lange tijd veelvuldig voorkomt in Nederland, zijn de criteria verlegd: we beschouwen de beuk nu als inheems.

Ik ben van mening dat we de criteria ook zouden moeten verleggen voor de Amerikaanse douglasspar en de Japanse lariks. Deze boomsoorten zouden we niet meer als immigranten moeten beschouwen. Ze hebben ecologische waarde en verhogen de biodiversiteit. Samen met andere boomsoorten kunnen de Amerikaanse douglasspar en de Japanse lariks bijdragen aan het vergroenen van ons land. Er ligt immers nog een opgave om vóór 2030 37.000 hectare bos aan te leggen in Nederland.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!